

Fire konfirmander om konfirmationen

meget mere end bare fest, penge & gaver

Gud og tro
betyder meget for
fire unge konfirmander fra
LI. Næstved Skole.

Tekst og foto Camilla Funch, sognemedarbejder, Herlufsholm Sogn

e

n solrig mandag eftermiddag har jeg inviteret fire konfirmander inden for i vores sognehus til en snak om det at være konfirmand i år 2014.

Ann-Sofie Hyrup Rasmussen, Johanne Benn Munch, Lotte Hemmingsen og Jonas Lund Henneberg fra 7.e på LI. Næstved Skole har indvilget i at være repræsentanter, når jeg tager temperaturen på, hvad nutidens konfirmander tænker om kirke, kristendom og konfirmation.

At de unge er folkekirkens fremtid er klart. Men som snakken skrider frem bliver det tydeligt for mig, at de fire konfirmander i højere grad end jeg troede,

også oplever at have brug for folkekirken. Allerede ved første spørgsmål overrasker de mig en smule:

»Hvorfor har I valgt at blive konfirmeret?«, og svaret kommer samstemmigt og overraskende klart og hurtigt:

»For at bekræfte vores kristne tro.«

Kristendom og ansvar

For Jonas Lund Henneberg betyder det at blive konfirmeret blandt andet, at han viser, at han er gammel nok til selv at tage stilling. Ann-Sofie Hyrup Rasmussen, Johanne Benn Munch og Lotte Hemmingsen nikker.

Ann-Sofie Hyrup Rasmussen siger, at for hende er konfirmationen en begivenhed, som på linje med dåb, bryllup og begravelse har et ritual i kirken. Alle fire ser de kirken som et rum, mange mennesker træder ind i, når der sker noget betydningsfuldt i livet, og de synes, at det giver god mening.

»At blive gift på rådhuset virker bare for tomt og fabriksagtigt,« tilføjer Lotte Hemmingsen..

Men hvad betyder kristendommen egentlig for de fire konfirmander?

Jonas Lund Henneberg fortæller, at han godt kan lide, at kristendommen har så få regler, og Johanne Benn Munch uddyber pointen ved at sige, at kristendommen for hende rummer en høj grad af frihed, men samtidig ansvar.

»Og det der med ansvaret er en ret betydningsfuld detalje,« ler hun.

Hun fortæller, at hun oprindeligt ikke ville konfirmeres, men at hendes forældre sagde, at hun skulle gå til præst, før hun kunne tage den endelige beslutning.

Hun har nu besluttet sig for at blive konfirmeret, for som hun siger.

»Tit, når jeg skal til gudstjeneste, som vi jo skal, så gider jeg ikke rigtigt, men når jeg så er der, er det rart. Som eksempelvis i går, da vores præst fortalte om Gud som det gode i livet på en måde, som gav mening for mig.«

De er dog enige om, at der er mange uforståelige ord i de tekster, som de præsenteres for i undervisningen, men som Ann-Sofie Hyrup Rasmussen siger:

Fire kommende konfirmander på strib: Ann-Sofie Hyrup Rasmussen, Johanne Benn Munck, Lotte Hemmingsen og Jonas Lund Henneberg.

»Så går det, hvis præsten får teksterne til at have noget med vores eget liv at gøre.«

De mange gudsbilleder

Arbejdet med Gudsbilleder har gjort særligt indtryk på dem. De har blandt andet brugt Bibelselskabets kortspil **Kort om Gud**, der indeholder visuelle billeder på Gud taget fra Det Gamle og Det Nye Testamente.

Undervisningen har gjort deres forståelse af det guddommelige bredere.

Lotte Hemmingsen oplever, at hun med hjælp fra kortene har fået et sprog for noget, som hun ville have haft svært ved selv at sætte ord på. Lotte og Jonas fortæller, at de udvalgte kortet med et lys som deres foretrukne gudsbillede, fordi Gud for dem er lyset og det gode i modsætning til mørket og det onde.

Ann-Sofie Hyrup Rasmussen og Johanne Benn Munch valgte kort med en kilde og en vej som deres foretrukne gudsbilleder.

Ann-Sofie Hyrup Rasmussen mener, at

det begrænser Gud, når vi kalder Gud for »ham«.

Hun oplever, at det i alt for høj grad får Gud til at ligne et menneske. Hun opfatter nærmere Gud som en kraft, der er i alt og er en kilde til alt. Det gælder også Lotte Hemmingsen, der ser Gud som en vejleder og ven.

»For eksempel når jeg er nede at træne, kan jeg godt bede om Guds hjælp til at komme godt igennem træningen«, griner hun og virker lidt forlegen over at kontakte Gud angående tilsyneladende småting.

Kirke, skole og samfund

Alle fire har en særlig respekt for kirkerummet, fordi det er helligt, stort og gammelt.

»Det er som om, at man bliver lille og stor på samme tid,« siger Johanne Benn Munch.

For Ann-Sofie Hyrup Rasmussen er det godt, at man har et sted at komme med sine problemer og sin sorg.

»For tænk hvis det utænkelige skulle

ske, at man mistede sin mor, så er det godt at kunne komme i kirken,« siger hun.

Hvis folkekirken ikke fandtes, ville der efter konfirmandernes mening mangle et sted, hvor der er helt stille og tid til eftertanke.

»Det er vigtigt med et sted, hvor det ikke går så hurtigt som udenfor,« siger Johanne Benn Munch og laver en hektisk cirkelbevægelse med den ene hånd.

Fest, penge og gaver

Da vores snak nærmer sig sin afslutning, spørger jeg, om der er et spørgsmål, som de synes, at jeg mangler at stille dem?

»Ja,« svarer de næsten i kor.

»Vi havde regnet med at få det obligatoriske spørgsmål: gør I det bare for festens skyld?« siger Ann-Sofie Hyrup Rasmussen.

De er glade for at spørgsmålet aldrig kom, for de fire konfirmander fra 7.e er trætte af at blive sat i bås som overfladiske, egoistiske unge, der kun tænker på festen, pengene og gaverne.